

הדלקת נרות: 19:14

צאת השבת: 20:25

מוצ"ש לר"ת: 21:21

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

שגרה בחיי נישואין

השמנה. גם היא גורם מאכזב שנתקלים בו בחיי הנישואין. אנו שוכחים שהגוף שלנו משתנה כתוצאה מאכילת יתר, הריונות, חוסר פעילות גופנית, וגם כתוצאה מהזדקנות.

אני מכיר זוגות רבים שניסו לחזור לממדים שהיו לפני החתונה ולא הצליחו. היו מקרים שבו הזוג דרש בכל תוקף לחזור לפיגורה הקודמת וזה לא הלך.

ולפעמים הופעל על בן הזוג לחץ כל כך חזק לעשות דיאטה רצחנית, עד שהוא יצא מהאיזון לגמרי וכל זה בטענה שצריך לחזור למה שהיינו, וזו טעות קשה.

צריך להיות גבול לרצון הזה לחזור לממדים הקודמים. אסור להתעלל אחד בשני בגלל זה. צריכים לדעת ששינויים בגוף הם דבר טבעי שקורה כתוצאה משינוי אורח החיים כמו ארוחות מסודרות, הריונות ושינויים הורמונאליים.

גם לחצים נפשיים גורמים לאכילת יתר בניסיון לרפות קצת את המתח. גם הוא, לאחר מספר שנות נישואין, פרץ ימה וקדמה... והכרס פרצה גבולות. והיא עומדת ושואלת: איפה הספורטאי שהכרתם??...

שגרה. היא גם גורם חשוב בעניין האכזבות. מטבעם של דברים כשרוצים למצוא חן אחד בעיני השני אז מפגינים סבלנות עצומה, מטים אוזן קשבת, ומראים התעניינות.

אבל אחרי החתונה נכנסים לשגרת החיים, הסבלנות מתפוגגת, ובני הזוג הופכים להיות קצרי רוח.

לא מתעניינים ככה סתם לדעת מה היה במשך היום אלא רק כשחיביים. השגרה שוחקת, הסימפטיה נעלמת, וחוסר החידוש גורם להתרחקות.

הפתרון לדברים אלו הוא יצירת ענין וחידוש במהלך החיים. הוא יפתיע אותה בקניית מתנות קטנות בסתם יום של חול, וגם היא תפתיע אותו במאכלים מיוחדים ותתלבש לכבודו.

צריך ליזום חופשות ולהתארח בבית מלון או בצימר כדי לעשות קצת הפסקה ממרוץ החיים וליצור חידוש. קוראים לזה היום 'לצאת מהקופסא'.

הדברים שאמרנו נועדו ליצור זמן שבו נוכל לדבר זה עם זה בנחת ולמצוא ענין אחד בשני ואפילו לגלות מחדש את המיוחדות שיש בכל אחד מבני הזוג.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

מוסריות

"זאת חקת התורה אשר-צנה ה' לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-עלה עליה על". פרשתנו עוסקת במצוות פרה אדומה. מצווה זו נקראת "חוקה" מכיון שאין לה טעם והסבר.

הפרה צריכה להיות אדומה לגמרי ללא שום שערות בצבע אחר, אסור להשתמש בה לשום שימוש אחר שלא לצורכה, ומהאפר שלה מזים על אדם שנטמא בטומאת מת ועל ידי כך הוא נטהר.

סוד פרה אדומה נמסר רק למשה רבנו שנאמר - " ויקחו אליך פרה...". "אליך" פרושו רק אתה יודע את סודה.

ושאלו המפרשים אם כן למה נאמר זאת חוקת התורה ולא זאת חוקת הפרה?? אלא בא הכתוב ללמדך שכל התורה כולה חוקה! זאת אומרת שגם המצוות המובנות שהם בגדר משפטים גם הם חוקה ללא הבנה.

נתעמק בדברים. החוק של - "לא תרצח" הוא דבר שמובן לכל האנושות ואפילו אם התורה לא היתה כותבת זאת הינו לבד יודעים שאסור לרצוח. אבל אם נשאל לוחם משבט זולו שהם אוכלי אדם, למה אתם עושים זאת הוא יאמר לנו שכך הוא החוק והמנהג אצלם ובעצם למה לא?

ננסה קוראים יקרים לשכנע אותנו שכלית למה לא. אם נאמר לו שזה אכזרי - הוא יאמר לנו - לשחוט פרה או תרנגול ולאכול זה לא אכזרי? אם נאמר לו שזה לא מוסרי - הוא יענה ויאמר - וכשאתם הורגים חיות ועושים מהם פרות, בגדים ונעלים - זה כן מוסרי? מי קובע מהו מוסרי ומהו לא?? אצלנו בשבט הדבר הכי מוסרי. קוראים יקרים מה נענה לו?

האמת היא שמוסריות זה דבר יחסי שמשתנה במשך הדורות. פעם לא היה מוסרי לעשות דברים מסוימים והיום זה מותר כי הציבור דורש זאת, פעם היתה צנזורה על סרטים מסוימים והיום הכל חופשי - איפה המוסריות?? המילה מוסריות מאוד גמישה, ונקבעת לפי ביקוש והיצע.

באה תורת ישראל ואומרת לנו זאת חוקת התורה אשר ציווה ה'! חייבים להגיע שבסופו של דבר, שבלי חוקים אבסולוטיים ומוחלטים שנתנו רק מבורא עולם אין מוסריות קבועה.

רק יוצר כל יכול לומר לנו, בני האדם, מהו מוסרי באמת ומה רק נראה כמוסרי. וזאת התשובה שנענה לאותו פרימיטיבי משבט זולו, שרק נותן החיים יכול לקבוע איזה חיים חשובים יותר ואיזה פחות, חיי אדם זהו הערך העליון ביותר ובו אסור לנגוע כמלוא נימא. לעומת זאת העולם כולו נברא לשימוש האדם ולכן הוא יכול להשתמש בבעלי החיים לחרישה, לשמירה, ואפילו לאכילה.

נמצאנו למדים שכל מצווה בתורה בסוף תוביל אותנו לתובנה שכולם מרועה אחד נתנו ורק הוא יתברך יודע מה טוב באמת ומה לא טוב. לכן תורתנו נקראת תורת חיים שמורה לנו את הדרך הנכונה בחיים.

וגם לאומות העולם נתנו שבע מצוות בני נח המלמדות את כולם יושר צדק ושלום.

שבת שלום - אבנר קוואס

האישה אומרת לבעלה: "כואב לי הראש היום

ולא בא לי לעשות כלום..."

אומר לה הבעל: "חבל, בדיוק רציתי להציע

לך לצאת למסע שופינג בקניון..."

אומרת לו האשה: "סתם צחקתי איתך!"

אמר לה הבעל: "גם אני..."

בדיחה

הצבת קווים אדומים

ילד צריך שיציבו לפניו גבולות עם קווים ברורים. בלי זה הוא יעשה ככל העולה על רוחו, ולא יבחין מותר ומה אסור. למשל, אם הגבול ששמו 'כיבוד הורים', יראה מטושטש בעיניו, כי לא הצבנו לו קווים אדומים, הוא יעבור עליו ולבסוף הוא יפרוץ אותו לגמרי. בעזרת העונש אנו מציבים לילד גבולות גזרה בהם הוא יכול לפעול, ומהם ילמד מה מותר ומה אסור. על מה להעניש? עונש הוא דבר שמלמד. כולנו יודעים שהקב"ה מעניש את האדם מידה כנגד מידה. במידה שהאדם חטא, בדומה לזה יהיה העונש. למשל, פרעה חטא בהשלכת התינוקות לים, ונענש כשטבע בים סוף. אדם שדיבר לשון הרע, וגרם לחברו שיורחק מהחברה, מקבל צרעת, והוא בעצמו יוצא מחוץ למחנה מחמת הצרעת. דוד המלך חתך את כנף מעילו של שאול המלך ופגע בבגדי המלוכה, כנגד זה בסוף ימיו כיסוהו בבגדים ולא היה לו חם. ישנן דוגמאות רבות בתנ"ך ובחיי היומיום, שהענישה

היא מידה כנגד מידה, ודרך העונש ילמד האדם במה הוא חטא. לכן אנחנו ההורים צריכים להשתדל להתאים את העונש למעשה שהילד עשה, כפי שנלמד בהמשך.

זאת ועוד, דרך העונש שמים דגש על הדברים החשובים, וממילא הילד מבין מה חשוב ומה פחות חשוב. למשל, אם אנחנו נעניש על עבירות רוחניות כגון: קללות, שקרים וכדומה, ופחות על עבירות גשמיות כגון: גניבה, אכילת ממתקים בלא רשות וכדומה, נעביר לילד מסר שהרוחניות חשובה יותר מהגשמיות.

נצטט מתוך המכתב ששלח הגאון מווילנה לאמו ולאשתו, בעת המסע שלו לארץ ישראל: "וגם באתי לבקש מאיתך מאד מאד... שתדריכי את בנותיך מאד שלא יצא מפייהן קללה ושבועה וכזב ומחלוקת רק הכל בשלום באהבה ובחיבה ובנחת... ועל קללה ושבועה וכזב תענישי אותן ולא תרחמי עליהן כלל... ותדריכי בנך ובנותיך בעיקר בדברים רכים ובדברי מוסר המתיישב על הלב".

מדברי הרב למדנו שיש צורך לשים דגש על העניינים הרוחניים שפוגמים את נפש האדם ולא על ענייני שובבות ילדות ונערויות שכל ילד עובר.

סיפור לשבת

לברוח מן המחלוקת

סיפר מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל: יום אחד התבשרו תושבי שכונת שערי חסד שבירושלים בבשורה משמחת הגאון הצדיק רבי אהרון כהן, חתנו של רבינו החפץ חיים, הגיע לארץ ישראל, והחליט לקבוע את משכנו בשכונתם. הדבר עורר התרגשות גדולה, והכל קיבלו את פניו בכבוד גדול והעמידו לרשותו דירה נוחה עם כל הדרוש. והנה, לאחר פרק זמן קצר של כמה חודשים, תושבי השכונה הבחינו, כי רבי אהרון נעדר מבית הכנסת למשך שבוע ימים, ואף ברחובות השכונה אינו נראה כלל. ניגשו אל ביתו ונקשו בדלת, ולאחר דקות ארוכות שלא נענו, חששו כי חלילה אירע דבר מה, ופתחו בעצמם את הדלת. להפתעתם המרובה, הבית היה ריק לחלוטין מכל דבר. ניסו לברר אצל השכנים שמא מישוהו מהם יודע להיכן נעלם רבי אהרון, אך נענו בשלילה. משראו כן הגבאים, הכריזו בבית הכנסת: "האם יש מאן דהו שיודע מה התרחש עם רבי אהרון, ולהיכן נעלם?". והנה, אחד המתפללים, יהודי, זקן, קם וסיפר כמסיח לפי תומו: "ראיתי את רבי אהרון יוצא מן השכונה לפני כשבוע ימים עם כל מטלטליו, בעגלה שנסעה לעבר העיר יפו...". הדבר היכה בתדהמה את כל הציבור, 'מה אירע לרבי אהרון שהביא אותו לעזוב את השכונה בצורה מסתורית כל כך?!'. החליטו ראשי הציבור לשגר משלחת לעיר יפו, כדי לאתר את רבי אהרון, לפענח את פשר התעלומה, ולנסות לשכנעו לחזור לשכונה.

כאשר הגיעה המשלחת אל רבי אהרון, קיבלם בחביבות ובסבר פנים יפות, ולאחר מכן המשיך ואמר להם: כנראה הגעתם לברר אודות עזיבתי הפתאומית,

הנני ואסביר לכם: ובכן, כאשר באתי להיפרד מחותני הגדול החפץ חיים טרם נסיעתי לארץ הקודש, שאלתי בעצתי, היכן הוא ממליץ להתגורר בארץ ישראל – בירושלים או בצפת, בחברון או שמא ביפו.

השיב חותני הקדוש: "לא כל כך חשוב היכן תתגורר, אך דבר אחד הבטח לי בתקיעת כף – ממקום של המחלוקת ברח במהירות. והיה אם נקלעת למקום כזה, עזוב אותו מיד!" ואכן, הבטחתי זאת לחותני בתקיעת כף.

והנה – ממשיך רבי אהרון ומספר – לאחרונה התעורר דין ודברים בבית הכנסת שבשכונתכם, בנוגע למשרת הגבאות, ואז, כשהבחנתי שעלולה לפרוץ כאן אש המחלוקת, נתקפתי בחרדה עצומה.

הרי אינני יכול להמשיך לגור כאן, כדי לא להיכשל ח"ו בעוון החמור של העובר על הבטחה הנעשית בתקיעת כף על כן נאלצת לעזוב את המקום באופן מידתי..."

וסיפר הגרש"ז אויערבך שמעשה זה גרם לו כל חייו גם כן לברוח מהמחלוקת ולחיות בשלום ולהשכין שלום בכל מחיר שיהיה.

(עונג שבת)

לרכישת ספרים ודיסקים מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

התקשרו עכשיו - 1599-59-59-39

להזמנת הספר אליך בדואר עד הבית ניתן ליצור קשר עם קודאק יהלום 02-5370271